

Angående metodval och kostnadseffektivitet vid fosforfällning i Stockholms sjöar och vattenområden**Skrivelse**

Stockholms stad genomför sedan flera år åtgärder för att minska intern fosforbelastning i stadens sjöar och vattenområden. Sverigedemokraterna ser positivt på konkreta miljöåtgärder som ger mätbara resultat och förbättrar vattenkvaliteten.

En metod som staden har använt är aluminiumbehandling, där aluminium binder den läckagebenägna fosfor och därmed minskar risken för att den återförs till vattenmassan.

I stadens tidigare underlag för behandling av Magelungen och Drevviken anges att aluminiumlösningen kan injiceras eller harvas ned i de översta centimetrarna av bottensedimentet. I samma underlag konstateras att fosfor även kan bindas genom att lösningen tillförs direkt i vattenmassan, men att bindningseffektiviteten då blir lägre.

Vid den pågående fosforfällningen i Riddarfjärden 2025–2026 används däremot en metod där aluminiumlösningen sprids i vattenmassan och därefter sedimenterar.

Det finns även kommersiellt utvecklade metoder, exempelvis EKOBENTIK, som bygger på precisionsbehandling där aluminiumsalt förs direkt ned i bottensedimentet. Sverigedemokraterna menar inte att staden ska gynna en viss leverantör eller ett specifikt varumärke. Däremot bör staden fortlöpande säkerställa att den teknik som används ger största möjliga och mest långvariga miljönytta per investerad skattekrona.

Mot bakgrund av att staden själv tidigare har konstaterat att direkt behandling av sediment kan innebära högre bindningseffektivitet finns det skäl att närmare redovisa hur valet mellan olika behandlingsmetoder görs.

Sverigedemokraterna önskar därför svar på följande frågor:

1. Vilka metoder för aluminiumbehandling har Stockholms stad hittills använt i respektive sjö och vattenområde, och i vilka fall har aluminiumet injicerats eller arbetats direkt ned i sedimentet?
2. Vilka resultat har uppnåtts med direkt sedimentbehandling jämfört med behandling där aluminiumlösningen tillsätts i vattenmassan?
3. Vad är skälet till att behandlingen av Riddarfjärden genomförs genom tillsättning i vattenmassan när staden i tidigare underlag har angett att bindningseffektiviteten är lägre med denna metod?
4. Har staden genomfört någon jämförelse av kostnaden per bunden eller reducerad mängd fosfor mellan direkt sedimentbehandling och behandling via vattenmassan?
5. Har miljöförvaltningen eller Stockholm Vatten och Avfall utvärderat EKOBENTIK eller andra motsvarande tekniker för precisionsbehandling direkt i bottensediment?
6. Hur vägs behandlingens förväntade livslängd och risken för behov av framtida upprepade behandlingar in vid val av metod?
7. Är förvaltningen beredd att inför kommande fosforfällningar redovisa en teknikneutral jämförelse mellan tillgängliga metoder avseende effekt, kostnad, miljöpåverkan och förväntad varaktighet?

Sverigedemokraterna anser att Stockholms miljöarbete ska präglas av konkreta resultat och ett ansvarsfullt användande av skattebetalarnas pengar. När flera tekniska lösningar står till buds bör den metod väljas som efter en samlad bedömning ger bäst och mest långsiktig miljöeffekt till rimlig kostnad.

Anders Edin (SD)

Gabriel Kroon (SD)